

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Masekhet megilat ta'anit

Avraham Segal <mi-Kraḳo>
<אקארקמ> ל"גס ץרפ מהרבא ןב ל"גס ףסוי ןב יולה מהרבא

Amsterdam, 419 [1658/1659]

ינימש קרפ

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-10315

קורע את ש"מ אלא מיירי בכל ענין אם הלוח פורע את חובו בלי כפיית המלוה אלא הוא פורע מיד כשיגיע הזמן הכרעון
 קורע את ש"מ מעט ואם אינו פורע אלא בכפיית המלוה אצל ב"ד א"כ נריך לכתוב לו אדרכתא על קבצי הלוח כדי
 לכרוע המלוה ממנו א"כ קורע האדרכתא ומטיל אותו לאשפה דלמאי נריך לו האדרכתא אם יש בגדו שומות ב"ד לכן אמר
 ג"כ איתנטיילת אדרכתא משום דיותר שכיח לקרוע האדרכתא אם אינו פורע במוזמכי ומטיל אותו לאשפה מן ש"מ אם
 הוא פורע במוזמכי דאף אם הוא פורע במוזמכי או מטלטלי בלי אדרכתא נריך לקרוע הש"מ אעפ"כ לפעמים אם
 הלוח רוצה נריך להקויר לו המלוה הסטר קרוע ואינו מחיל לאשפה דלמאי יתבע אותו המלוה כעס אקרת אותו הקוב
 תביעת בע"פ ויראה לו הלוח הסטר קרוע שכבר כפטר ממנו אצל אם כותבין אדרכתא א"כ יש בידו טומת ב"ד ומעשה
 ב"ד יש לו קול ואינו יכול למבוע אותו בעס אקרת תביעת בע"פ א"כ בודאי קורע אדרכתא וגם ש"מ מזה הקוב ומטיל
 אותו לאשפה לכן אמר למטר קורע זה את מוצו וקורע את סטרו וכו' ר"ל שטעשה בזיון במתיקן בקריעה ובהטלת הש"מ
 לאשפה לכן אמר איתנטיילת אדרכתא וק"ל כ"ל ואמ"כ מנאתי בסוף סרק א' מכסת ר"ה שרפ"י גרס וז"ל כן כתוב במונילת
 תענית לשון הרמי בטילת אדרכתא ביטול אדרכתא שם שמים מן הסטרות וא"כ יותר טוב לנרום כאן איתנטיילת אדרכתא :

פירוש כככת כגילת הענית כרק שמנה

א אסתתר כוריה פ' הכרוך כרני המלווה פ' כמו עמודי ברזל דקין מורכבין על זה שתי וערב כדי שיהא המלון כרוג וכגור עכ"ל ובלשון אשכנז נגרט"א ב אסידת שומרון כורא לשון אסידת כמלה לניטילת זוטל כותיים לבי ענין הוא לאיזה מדינה ממדיכ' של כתי"י: ג תנת כולתא וכו' חור למקומו הראשון: ד תמכת בה' פ' מה שכתו כפ' שלם לך ומס כתי' אולאיל תטעו ב' טטרוני וכי מעשו בן בקר ונז' והקריב על בן הבקר מנחה ג' טטרוניס זה נקרא מנחת בהמה: ה הילך רכין לשון הא לך טתה עם נטר: ו וינאו אלימה ונז' דנדרים בעלמא היה נדקה אותם כמו טטרס רט"י בפ"ק אצל חמד עטר יוס:

ב כרדושון בעשרים ושלושה בכרדושון א אסתתר כוריה פ' הכרוך עורתא כפני שבנו יוניס כקם בעזרה והיו סעמדי בתוכו אבנים טיבות שהיו סגורות עד שיבא אליהו ויעיד עליהם אם טמאות ואם טהורות הן ונכנו עליהן ונגזו אותן ובאותו היום שגזו עשאוהו יום טוב: כעשרים וחמשא ביה ד אחידת שכרון שורא וכר הוא אחידת שוסרון כפני שכשעורה גלוה ראשונה הלכה להם לכטילת ושל כותיים ולא הניחום באו לים בופטי וישבו אותה והקיפיה עדי הונה ונסכ כולה עיירות רבות מישראל והיו קורין אותה עדי נכרחתא: בעשרים ושבעה ביה ג תנת סולר"א לכיכק על כדבהא כפני שהיו רצדוקין אוכלין ד מנחת בהמה נטפל להם רבן יוחנן בן זכאי אכ' שוטים זו סנין לכס ולא היה נרס אחד שרהויר לו ובר חוץ סזקן אחד שהיה כפמטט כנגדו ואומר כפני שהיה משה אוהב את אהרן אחיו ואמר אל יאכל כלת לבדה אלא יאכל כלת ובשר נאדם שאמר לחבירו ה הילך רכין הילך בשר הילך רכין הילך בשר קרא עליו חסקרא הזה ו יבאו אליה ושם שהים עשרה ענות מים ושבעים חמרים אמר לו רבי אהרן כצהק בנו אמר לו שוטח שבמולם ולא תהא תורה שלמה שלנו כשיהחבטלה שלכם אמר לו ר'ובכן אהר פוטרגי אמר לו לאו אמר לו הכתוב אוסר ומנחתם ונככהם לריח ניחוח אשה לה':

ג מליק פרק שמנה

פירוש כככת כגילת העניה פרק תשעה

א שכתו יוניס כלמואו' סימאו' בעור' לא מנאתי ככרוך דק דמיון מנאתי וכו' בתי נכויס של אונרו' טלכס כמו סימא' ב איש טוב יבטר טוב זה כתיב אצל הרינת אבטלוס וסימא' זהו בשורה טונה שמתורטישי דישראל ואף על פי שככה דוד וכהי מתאבל ואמר בני

ב ככליו כהלאה בככליו איתנטיילו סימאיתא מן דרחא א מפני שבנו יוניס סימאיתא סימאו' בעורה וכשנברה יד בית חשמונאי בטלום והוציאום משם ובאותו היום שבטלום עשאוהו יום טוב: בשבעה ביה יום טוב יום שכת הורודוס שונא את החכמים שכתה הוא לפני המקום כשהרשעים ככהלקין סן העולם שג' וגם יד היתה בס להכס וכתיב ויהי כאשר תמו כל אנשי דמלכה למות סקרב העם וכתיב וידבר ה' אלי לאמר וכן הוא אומר ג איש טוב זה ואל בשורה טובה יבא. ג ואומר יצו המלך את בניהובן יוורע ויפגע בו וימיתוהו וגו' ובאותו היום שכת הורודוס עשאוהו יום טוב:

ד א א ג ז בעשרים

כמי כתיב פעמים כבר אמרו ק"ל
הטעם כדי לבעלותו מו' מדורי
לנהנס אל נן עקן : נ ואחר
וינו הילך וננ' אח"כ כתי' והלכו'
כסון ביד שלמה משום שמה' היא
לפני המקום נפלת של רשעים :
ד כיון שהנישו לאטוידם פי'
הערך זה לאסכדרום של מנדים :
ה טעם מונח בחותמו של כהן
גדול שלא נטמא והקשו תוספות
ז"ל כי תנו בחותמו של כהן הגדול
מאי הוי כתי' דאילו כנאו בו
מכתוב לא נטמא דכ"י תרם אינו
טעמא מנבו אלף יתובו מ"י
ליחוס טמא הסי' והו' נטמא סכר
גורו על הנוים להיות כוכים
ועתים שהיו מוכזים בחותם
בקרקע שלא הסי' הכלי וכן
משמע מד"ז ז"ל . והר"ן תירץ
שאל הסי' והו' היו פותחין אותו
לראות אם יש בו זהכ או מרגלי'
כיון שראוהו קטום בחותמו של
כהן הגדול אלף ודאי לא מנאוהו
כלל ולא ראוהו עכ"ל הכ"ו בעור
א"ת הלכות מנוכה : ו וזה
ראו לעשות מנוכה שונה ימים
וכו' . זה הסי' קשה להולעו דהא

ביצורים וחד ביה יום הר נריוס דלא למספר : יום שבקשו הכותיים את בית
אלהינו מאלכסנדרוס מוקרן להחריבו ואמרו לו ממור לנו חששת כורים ארץ
בהר המוריה ונתת להם ובאו . והוריעו את שמעון הצדיק מרה יצה לבש בגדי
כהונה ונתעטף בגדי כהונה ויקרי ירושלים עמו ואלף בוליימין (ו כלים של
זהכ כלי הים כמקדש ומתקדש שמה דומה כמין כלכום ענין וכסנכך מונח לתוכו
דומה כמין כלים היוכים פירוש פרי האלוניס לשון ערוך) מכוסין בלבנים
ופרחי כהונה מקישין בכלי שרת ואכזקות של אור דולקות לפניהם כל הלילה
כולה הללו מהלכין מצד זה והללו מהלכין מצד זה אמר להם מי הללו אמרו
לוהמסורו הללו היהודים ששררו בך כיון שהניעו ד לאנטפרם זרחה להם
חמה הגיעו למשער הראשון גפניעו זה בזה אמרו להם מי אתם אמרו להם אנן
אנשי ירושלים ובאנו להקביל פני האלך כיון שראה אלכסנדרוס מוקרון את
שמעון הצדיק ירד ממרכבתו השפחוה לו אמרו לו מלך גדול כמותך ישחחוה
ליהודי זה אמר להם דיוקנו של זה אני רואה כשאני יורד במלהא ונוצח אמר
להם למה באתם אמרו לו מקום שאנחנו מפללים עליך ועל מלכותך של
חריב יתעך הללו ותתנו להם . אמר להם ומי הם הללו אמרו לו הללו
חזותיים שנומרין לפניך אלהם חרי הם מסורין בירכס מה עשולאם נקבום
בעקביהם ותלאום כונכי סוסייהם והיו מנררין אותם על הקוצים ועל חברקני'
עד שהניעו לחר גריוס חרשוהו וזרעוהו כרשינין כדרך שבקשו לעשות לבית
אלהינו ובאותו היום ששאו לו כך עשאוהו יום טוב : ביצורים וחמשה ביה
יום חנוכה תמניא יומין דלא למספר כשנכנסו יוני' להיכל טמאו כל השמים
שבהיכל וכשנברת יד בית השמונאי ונצחום בדקו ולא מצאו אלא פך אחר
שהיה סינת בחותמו של כהן גדול שלא נטמא ולא היה בו להדליק
אלף יום אחר ונעשה בו נס והדליקו שגנה ימים לשנה אחרת קבעים שמנת
ימים טובים ומה ראו לעשות חנוכה שמנה ימים שנת ימים שנ' ומפתח
אוהל

כבר אמר הטעם בשביל הנס שהדליקו שמנה ימים וא"כ מה אמר כאן ומה ראו לעשות חנוכה שמנה ימים : וכ"ל לפי
כשנשדו דהכי קאמר דודאי ראוי לעשות שמנה ימי טובים עמיות כס הדלקה אבל למה נקראו הימים טובים אלף שמנה
ימי חנוכה דע"פ הכס שהדלקה אין שייכות שם זה אלף עכ"ל הטעם משום שבאותו זמן היה ג"כ חנוכה הנוכח והלא
חנוכה שעשה משה במדבר לא עשה אלף שבעת ימים וכן שלמה לכן מפרש ע"ש שתקנו כלי שרת באותו זמן והיו מתעסקי'
בו שמנה ימים : ועוד כ"ל לפרש דהרב הכי ז"ל הקשה בעור שם וז"ל ואיכא לעידק למה קבעו ימים חנוכה דכיון דשמן
שנכף היה בו כדי להדליק לילה א' וכמנאו שלא נעשה הנס אלף בשבעה לילות . וכ"ל שחילקו שמן שנכף לש' חלקי' וככל
לילה היו כותבין בחנוכה חלק אחד והיה דולק עד הבקר וכמנאו שנכל לילות נעשה כס' . ועוד ז"ל שלאשך שכתבו שמן
בכרות כשיעור כשאר השך חלא בכתשילה וכיכר הכס חף כלילה פ' . ועוד ז"ל שכליל הראשון כתבו כל השמן בכרות
ודלקו כל הלילה וכבקר מנאן הכרות עלאים שמן וכן בכל לילה ולילה עכ"ל לכן תקשה כאן אמר שאמר הטעם משום כס
הדלקה אמר ומה ראו לעשות חנוכה שמנה ימים דהא מטעם הדלקה ראוי לעשות ימים דכיון דשמן שנכף היה בו כדי
להדליק לילה א' דנשליח אס עשה ושלמה עשו שמנה ימי חנוכה הו' אמרין דמשום זה עשו שמנה ימי חנוכה דאף שגם
הדלקה לא היה אלף ו' ימים אע"כ עשו שמנה ימי חנוכה לזכר חנוכה דעשה ושלמה אבל כיון דעשה ושלמה לא עשו אלף
ו' ימי חנוכה א"כ למה עשו שמנה ימי חנוכה וראוי לעשות ג"כ ו' ימי חנוכה דכיון דכס לא היה רק ו' ימים ומשה ושלמה
גם כן עשו שבעה ימים ומתקן דכיון דבאותו שעה כנו את המוכס ומדוהו כשיד ותקנו בו כלי שרת והיו מתעסקים בו
שמנה ימים